

ΤΙ ΑΛΛΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

Οι πρώτες σφυγμομετρήσεις σχετικά με την ενδεχόμενη δημιουργία κόμματος από το Δ. Αβραμόπουλο και την κάθοδό του στις ερχόμενες Ευρωεκλογές, αλλάζει σημαντικά τα έως σήμερα δεδομένα στον πολιτικό σκηνικό, δημιουργεί νέες προκλήσεις για τα υφιστάμενα κόμματα και καθιστά αναγκαίο τον επαναπροσδιορισμό της στρατηγικής τους.

1. Για το ΠΑΣΟΚ, παρά το γεγονός ότι ο Δ. Αβραμόπουλος φαίνεται να συγκεντρώνει το 20% των ψηφοφόρων, η παρουσία Αβραμόπουλου λειτουργεί μάλλον θετικά. Αφενός μεν αυξάνει σημαντικά τις πιθανότητες να είναι πρώτο κόμμα, μια που το κόμμα το οποίο κυρίως πλήττεται είναι η Ν.Δ., αφετέρου δε, δημιουργεί κάποιες προϋποθέσεις τις οποίες μπορεί να αξιοποιήσει ο κ. Σημίτης για να περάσει στην πολιτική αντιμεπίθεση.

Ο Πρωθυπουργός μπορεί να παρουσιάσει τον εαυτό του και το ΠΑΣΟΚ σαν δύναμη σταθερότητας και ευθύνης στο πολιτικό σκηνικό. Μπορεί να μιλήσει για την ουσία της Πολιτικής (με κεφαλαίο «Π») σε αντιδιαστολή με τους «πολιτικούς της εικόνας» και να διευρύνει κατ' αυτόν τον τρόπο το πολιτικό του ακροατήριο και προς τα δεξιά και προς τ' αριστερά. Επίσης του δίνεται η δυνατότητα να αντιστρέψει την αμφισβήτηση προς το πρόσωπό του και το κυβερνητικό έργο, σε ερωτήματα σχετικά με την αξιοπιστία, την ικανότητα και την επάρκεια των αντιπάλων του.

2. Ο κ. Καραμανλής φαίνεται να πλήττεται περισσότερο απ' όλους από την κίνηση Αβραμόπουλου. Μετά την εκκαθάριση των εσωκομματικών του αντιπάλων και την πλήρη επικράτηση του στον κομματικό μηχανισμό της Ν.Δ., ο κ. Καραμανλής βάσισε την πολιτική του, κυρίως, πάνω σε δύο άξονες. Την καλλιέργεια προοπτικής εξουσίας για τη Ν.Δ. και την καλλιέργεια του προσωπικού του image

(ποδόσφαιρο, γάμος, επιθετική/«δυναμική» ρητορεία, κλπ.). Η παρουσία Αβραμόπουλου αναιρεί και τα δύο στοιχεία της πολιτικής Καραμανλή. Και η προοπτική αυτοδύναμης κυβέρνησης απομακρύνεται και η προσωπική του δημόσια εικόνα υπολείπεται κατά πολύ του κ. Αβραμόπουλου. Παράλληλα, βασικά σημεία του πολιτικού λόγου του κ. Καραμανλή, τα οποία του χρησίμευσαν ιδιαίτερα στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές («έχουν πέσει τα ιδεολογικά τείχη», «η Ν.Δ. είναι το κόμμα του μεσαίου χώρου», κλπ.), καλύπτονται πλέον πιο πειστικά από τον κ. Αβραμόπουλο.

Ο κ. Καραμανλής είναι πλέον υποχρεωμένος να αναπροσαρμόσει τη στρατηγική του, να αναζητήσει ερείσματα τα οποία θα του επιτρέψουν να συσπειρώσει την εκλογική βάση της Ν.Δ. και να αντιμετωπίσει τους πολιτικούς του αντιπάλους με σαφώς πιο πολιτικούς όρους.

Αστάθμητο παράγοντα στο χώρο της κεντροδεξιάς αποτελεί ο Κ. Μητσοτάκης στον οποίο ο κ. Αβραμόπουλος προσφέρει το όχημα απελευθέρωσης από τον βρόγχο που τον πνίγει στη Ν.Δ. και υλοποιεί τον πάγιο στόχο του για αναδιάταξη του χώρου της κεντροδεξιάς, χωρίς μάλιστα να κινδυνεύει να χρεωθεί ο ίδιος τη ρετινιά μιας νέας «αποστασίας».

3. Ο κ. Αβραμόπουλος, σε πρώτη φάση, θα έχει να αντιμετωπίσει δύο δεδομένα. Την επίθεση που θα δεχθεί από στελέχη της συντηρητικής παράταξης -κάτι το οποίο δεν έχει συνηθίσει στο παρελθόν- και τον σκεπτικισμό μερίδας της βάσης της Νέας Δημοκρατίας για τη σκοπιμότητα της πολιτικής του κίνησης σε μια περίοδο που το κόμμα της Ν.Δ. είχε προβάδισμα σε όλες τις δημοσκοπήσεις. Προκειμένου να υπερκεράσει αυτά τα προβλήματα ο κ. Αβραμόπουλος είναι υποχρεωμένος να επιχειρήσει να πείσει ότι δεν επιδιώκει να συγκροτήσει ένα διαφορετικού στυλ κόμμα διαμαρτυρίας, αλλά μια δυναμική πολιτική κίνηση εξουσίας, η οποία θα εκφράσει αποτελεσματικότερα τις προσδοκίες των κεντροδεξιών ψηφοφόρων. Η

αναγκαιότητα αυτή θα τον οδηγήσει εκ των πραγμάτων και σε πολιτική σύγκρουση με την κυβέρνηση Σημίτη, προκειμένου να αποκρούσει την κατηγορία ότι λειτουργεί ως δεκανίκι του ΠΑΣΟΚ και παράλληλα, να εμφανιστεί ως εν δυνάμει κίνηση εξουσίας.

4. Η κίνηση του κ. Αβραμόπουλου επηρεάζει σημαντικά τα μικρά κόμματα. Αυτό για δύο κυρίως λόγους. Αφενός μεν διότι τους αποκόπτει σε μεγάλο βαθμό από τη δεξαμενή των δυσανεσθημένων ψηφοφόρων (οι οποίοι πλέον στρέφονται στη συντριπτική τους πλειοψηφία προς τον κ. Αβραμόπουλο), αφετέρου δε γιατί μειώνει σημαντικά τη διαπραγματευτική τους δύναμη σε σχέση με το κυβερνών κόμμα στην προοπτική μιας ευρείας κεντροαριστερής συμμαχίας. (τουλάχιστον για όσο καιρό δεν εμφανίζεται ένας ανάλογος κεντροδεξιός συνασπισμός)
- Είναι πολύ πιθανόν λοιπόν, η πρόταση Σκανδαλίδη η οποία προσφάτως απορρίφθηκε από την ηγεσία του Συνασπισμού, να επανατοποθετηθεί στο τραπέζι των συζητήσεων και μάλιστα με διαφορετικές προοπτικές αυτή τη φορά.

ΑΡΧΗ

ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Το ενδεχόμενο της δημιουργίας νέου κόμματος από τον κ. Δ. Αβραμόπουλο και η πιθανή κάθοδος του στις ευρωεκλογές εμφανίζεται σήμερα να έχει τις καλύτερες προϋποθέσεις να ανατρέψει το προβλεπόμενο, έως τώρα από όλες τις δημοσκοπήσεις, εκλογικό αποτέλεσμα και κατ' επέκταση το πολιτικό σκηνικό.

Αυτό στηρίζεται σε μια σειρά από δευτερογενή συμπεράσματα και στοιχεία που προκύπτουν από τις έρευνες που έχουν διεξαχθεί.

Αναλυτικότερα:

- ⇒ Τα στοιχεία που αφορούν την δημοτικότητα του κ. Αβραμόπουλου είναι πολύ θετικά γι αυτόν. Το 70% του εκλογικού σώματος έχει θετική γνώμη γι αυτόν, το 57% τον ψήφισε για Δήμαρχο Αθηναίων, ενώ το 30% δηλώνει ότι επιθυμεί να τον δει Πρωθυπουργό το 2.000.
- ⇒ Τα ποσοστά δυσφορίας για τα δύο μεγάλα κόμματα είναι τα υψηλότερα που έχουν εμφανιστεί τα τελευταία χρόνια. Ο βαθμός απαξίωσης για την πολιτική έχει αυξηθεί και αυτό ασφαλώς ευνοεί τις νέες πολιτικές κινήσεις όπως αυτή του κ. Αβραμόπουλου.
- ⇒ Άλλο ένα χρήσιμο στοιχείο είναι ότι για πρώτη φορά μετά το 1989 η πλειοψηφία του εκλογικού σώματος (53%) τάσσεται υπέρ των συμμαχικών κυβερνήσεων και αυτό ασφαλώς διευκολύνει την κίνηση Αβραμόπουλου η οποία επιχειρεί να καταλάβει τον ενδιάμεσο χώρο ανάμεσα στην Ν.Δ. και το ΠΑΣΟΚ.

Με βάση τα στοιχεία των δημοσκοπήσεων προκύπτει ότι το κόμμα το οποίο κυρίως πλήττεται από την ενδεχόμενη κάθοδο του κ. Αβραμόπουλου στις Ευρωεκλογές είναι η Νέα Δημοκρατία.

Στην πρόθεση ψήφου για τα τις ευρωεκλογές, χωρίς την συμμετοχή του κόμματος Αβραμόπουλου, προηγείται η Ν.Δ. έναντι του ΠΑΣΟΚ κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες και παρουσιάζεται ως ο προβλεπόμενος νικητής των ευρωεκλογών.

Με την συμμετοχή του κόμματος Αβραμόπουλου καθώς επίσης και την κάθοδο στις ευρωεκλογές του υπό συγκρότηση κόμματος του κ. Στέφανου Μάνου τα έως τώρα δεδομένα ανατρέπονται.

Στην περίπτωση αυτή το ΠΑΣΟΚ με ένα ποσοστό maximum γύρω στο 32% εμφανίζεται να κερδίζει τις ευρωεκλογές.

Η Ν.Δ. συγκεντρώνει ως βάση εκκίνησης το 20%, ενώ το κόμμα του κ. Αβραμόπουλου συγκεντρώνει πολύ καλές πιθανότητες να αποτελέσει το δεύτερο κόμμα έχοντας βάση εκκίνησης το 25% και αποσπώντας την προτίμηση του 36% των ψηφοφόρων της Ν.Δ., του 20% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ και ένα ποσοστό 3-4% από τα μικρότερα κόμματα και τους ανένταχτους ψηφοφόρους.

Η ισχυρή προτίμηση στο κόμμα Αβραμόπουλου και η πρόκρισή του ή όχι στην θέση του δεύτερου κόμματος στις ερχόμενες ευρωεκλογές θα κριθεί κυρίως από τους εξής παράγοντες:

- ⇒ Το ίδιο το κόμμα Αβραμόπουλου (πότε θα δημιουργηθεί, από ποιους θα πλαισιωθεί, ποιοι θα είναι οι στόχοι, σκοποί, ο πολιτικός λόγος, το πρόγραμμα του, τις πολιτικές πρωτοβουλίες που θα αναπτύξει, κλπ)
- ⇒ Από τα διλήμματα της προεκλογικής περιόδου (τι κρίνεται, γιατί ψηφίζουμε κλπ)
- ⇒ Από την αντιμετώπιση / απάντηση / στάση της Ν.Δ. και δευτερευόντως του ΠΑΣΟΚ και των μικρότερων κομμάτων
- ⇒ Από την κάθοδο ή όχι και τη δυναμική που θα αναπτύξει το κόμμα του κ. Στ. Μάνου

Αξίζει να σημειωθεί ότι το πολιτικό εκτόπισμα του Δημήτρη Αβραμόπουλου στην κοινή γνώμη εμφανίζεται μεγαλύτερο από αυτό του Κώστα Καραμανλή, αλλά όχι και από αυτό του Κώστα Σημίτη. Στην ερώτηση ποιος θα θέλατε να είναι ο πρωθυπουργός της χώρας μας το 2000, το 30% απάντησε ο κ. Σημίτης, το 30% επιθυμεί τον κ. Αβραμόπουλο και το 20% τον κ. Καραμανλή.

Γίνεται σαφές ότι μια πιθανή συμμετοχή του Δ. Αβραμόπουλου στις ευρωεκλογές, ευνοεί πολιτικά το ΠΑΣΟΚ παρά τη διαρροή των ψηφοφόρων του, δρα καταστροφικά για τη Ν.Δ. και αποτελεί βασικό μειονέκτημα των μικρότερων κομμάτων στην προσπάθειά τους να κερδίσουν τις παραδοσιακές πια στις ευρωεκλογές ψήφους διαμαρτυρίας από τις μεγάλες δεξαμενές των ψηφοφόρων των δύο μεγάλων κομμάτων. Έτσι, τα τρία κόμματα της Αριστεράς (Κ.Κ.Ε., Συνασπισμός και ΔΗΚΚΙ) αναμένεται να κυμανθούν στα ίδια επίπεδα με αυτά των Βουλευτικών Εκλογών.

Το νέο κόμμα Μάνου εμφανίζει ως πρόθεση ψήφου γύρω στο 3%, συγκεντρώνοντας το 6% των ψηφοφόρων της Ν.Δ., το 1,5% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ και κάποια ποσοστά από απογοητευμένους ψηφοφόρους που ως τώρα ψήφιζαν μικρότερα κόμματα, λευκό ή προτιμούσαν την αποχή.

Ο κ. Σαμαράς σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να επαναλάβει την παρουσία του στις εκλογές του 1994 όπου πήρε 8% και εξέλεξε 2 Ευρωβουλευτές και αναμένεται να κινηθεί γύρω στα ποσοστά των τελευταίων Βουλευτικών Εκλογών, δηλαδή γύρω στο 3%.

Τέλος, με την πρόταση για κοινή κάθοδο ΠΑΣΟΚ Συνασπισμού στις ευρωεκλογές με ενιαίο ψηφοδέλτιο (πρόταση Σκανδαλίδη) συμφωνεί το 48% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ και το 43% των ψηφοφόρων του Συνασπισμού. Διαφωνεί το 34% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ και το 53% των ψηφοφόρων του Συνασπισμού ενώ αφήνει αδιάφορους το 18% και το 4% των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ και του Συνασπισμού αντίστοιχα.

Ένα αξιοσημείωτο πολιτικό γεγονός είναι ότι στις εκλογές αυτές -αν τελικά οι κ.κ. Αβραμόπουλος και Μάνος προχωρήσουν στη συγκρότηση πολιτικών σχηματισμών, θα έχουμε την κάθοδο 4 κεντροδεξιών και 4 κεντροαριστερών κομμάτων. Μάλιστα με βάση τα μέχρι σήμερα στοιχεία των δημοσκοπήσεων εμφανίζεται, για πρώτη φορά στη μεταδικτατορική πολιτική ιστορία, κεντροδεξιά πλειοψηφία.